

У Х В А Л А
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Меланка Івана Марковича щодо офіційного тлумачення пункту 5 статті 12, пункту 5 статті 13, пункту 5 статті 14, пункту 5 статті 15, статті 2 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" в редакції від 17 грудня 1996 року
(справа громадянина Меланка І.М.)**

м.Київ
5 березня 1998 року
№ 6-у/98

Справа № 18/3145-97
№ 2-10/98

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Меланка Івана

Марковича щодо офіційного тлумачення пункту 5 статті 12, пункту 5 статті 13, пункту 5 статті 14, пункту 5 статті 15, статті 2 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" від 22 жовтня 1993 року №3551-XII (Відомості Верховної Ради України, 1993, №45, ст.425) із змінами і доповненнями станом на 17 грудня 1996 року.

Заслухавши суддю-доповідача Мироненка Олександра Миколайовича та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Меланко І.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням про офіційне тлумачення пункту 5 статті 12, пункту 5 статті 13, пункту 5 статті 14, пункту 5 статті 15, статті 2 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" в редакції від 17 грудня 1996 року. Зазначені положення встановлюють пільговий режим щодо плати за користування комунальними послугами, в тому числі за споживання природного газу для побутових потреб, для учасників бойових дій та осіб, прирівняних до них, інвалідів війни, учасників війни та осіб, на яких поширюється чинність цього Закону.

На думку Меланка І.М., органи державної виконавчої влади невірно розуміють положення пункту 5 статті 12, пункту 5 статті 13, пункту 5 статті 14, пункту 5 статті 15 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", внаслідок чого значно звужують межі пільг для ветеранів війни щодо плати за користування природним газом для побутових потреб.

Норми цього Закону встановлюють, окрім загальної знижки (на 100, 75 та 50 процентів), зменшення плати за користування газом "для сімей, що складаються лише з непрацевдатних осіб... - у подвійному розмірі середніх норм споживання (надання) на займану площу чи садибу". На думку Меланка І.М., органи державної виконавчої влади, в тому числі Державний комітет нафтової, газової та нафтопереробної промисловості (далі - Держнафтогазпром) і його установи, органи місцевого самоврядування невірно застосовують це положення щодо сімей ветеранів війни, які складаються лише з непрацевдатних осіб, розуміючи його як "зменшення вдвічі плати за опалювання надлишкової площі".

2. Держнафтогазпром у листі на ім'я заявника від 19 квітня 1997 року виклав свою позицію, яка ґрунтується на положеннях Постанови Кабінету Міністрів України "Про встановлення норм

користування житлово-комунальними послугами громадянами, які мають пільги щодо їх сплати" від 1 серпня 1996 року №879 (із змінами, внесеними Постановою Кабінету Міністрів України від 22 травня 1997 року №479) та спільній думці Мінекономіки, Держжитлокомунгоспу та Держнафтогазпрому, погодженій Кабінетом Міністрів України (17 грудня 1996 року №20158/5).

Названі підзаконні нормативні акти органів виконавчої влади конкретизують зазначені у конституційному зверненні положення Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" таким чином, що знижки плати за споживання природного газу для побутових потреб (75-процентна - для учасників бойових дій та осіб, прирівняних до них, 100-процентна - для інвалідів війни, 50-процентна - для учасників війни та для осіб, на яких поширюється чинність цього Закону) діють тільки у межах середніх норм споживання, встановлених підпунктом "б" пункту 1 Постанови Кабінету Міністрів України від 1 серпня 1996 року. За опалення площі природним газом понад середні норми споживання зазначені категорії громадян, які мають пільги, сплачують половину повної суми, нарахованої за опалення надлишкової площі.

3. Важливе значення для повного й об'єктивного вирішення справи Меланка І.М., дійсно, мають положення частин 2 і 3 статті 2 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", про які йдеться у конституційному зверненні: "Права та пільги ветеранів війни і членів їх сімей, встановлені законодавством України і законодавством колишнього Союзу РСР, не можуть бути скасовані без їх рівноцінної заміни.

Нормативні акти органів державної влади та органів місцевого самоврядування, які обмежують права і пільги ветеранів війни, передбачені цим Законом, є недійсними". Це означає, що звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод громадян неприпустиме як нормативними актами органів державної влади та органів місцевого самоврядування, так і законами.

4. З тексту конституційного звернення і доданих до нього документів випливає, що розбіжності між зазначеними вище положеннями статей 2, 12, 13, 14, 15 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" та нормами підзаконних актів у вигляді названих постанов Кабінету Міністрів України від 1 серпня 1996 року, 22 травня 1997 року і погодженої ним 17 грудня 1996 року спільної думки Мінекономіки,

Держжитлокомунгоспу та Держнафтогазпрому, справді, існують. Усунення таких розбіжностей пов'язано з вирішенням питань щодо законності актів органів державної влади. Але стаття 14 Закону України "Про Конституційний Суд України" виключає з кола повноважень Конституційного Суду України як ці, так і інші питання, віднесені до компетенції судів загальної юрисдикції.

5. Не доведена у клопотанні щодо офіційного тлумачення і наявність неоднозначного застосування положень пункту 5 статті 12, пункту 5 статті 13, пункту 5 статті 14, пункту 5 статті 15, статті 2 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" судами України, іншими органами державної влади. До судів загальної юрисдикції або органів прокуратури за захистом своїх прав Меланко І.М. не звертався, а висновок про необхідність офіційного тлумачення зробив на підставі відповіді Держнафтогазпрому, яка свідчить про протилежне - однозначне та ще й погоджене Кабінетом Міністрів України застосування названих положень Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" як самим Держнафтогазпромом, так і Держжитлокомунгоспом і Мінекономіки України.

6. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень своєю ухвалою відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Меланка І.М.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45, 50 та 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Меланка Івана Марковича щодо офіційного тлумачення пункту 5 статті 12, пункту 5 статті 13, пункту 5 статті 14, пункту 5 статті 15, статті 2 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" в редакції від 17 грудня 1996 року на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" - невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією

України, Законом України "Про Конституційний Суд України", та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ